

говедаря. И позна ни и поиде да сказа фсело (въ село). И приидоша челоуѣци сась ладиа, ала и тая ладиа — смертно е корито естѣ. Узема три-четири челоуѣци, а конете преплавать голи. Ами като накарахме конете да преплувать, нели побѣгна назадъ у гору единъ конь! Боже мои, какво да сторимъ? Притимне¹⁾. Ония коне минаха отсрѣща, тоя поиде по-гору — они²⁾ ли да гледаме, того³⁾ ли да фатиме? Ами оную смертноу рѣку нощемъ у темность, како да приминемъ — хощемъ вси да се издавимъ! Ала подаде Богъ, та ония конь не поиде на далеко: разварна⁴⁾ са и поиде при ония коне. И като минахме оная рѣка, свѣтна ни мало на очи, почто камто Враца толкова страхъ не имаше отъ карджалиите. И поидохме на Враца. И то лѣто тамо сѣдяхъ до святаго Димитриа. Не смѣхъ да изляза повонь⁵⁾ никакъ.

И по святаго Димитриа востанахъ и поидохъ на Плевень. И тамо бѣха Пазванските хайдути. И сѣдяхъ до святаго Николая, и собрахъ поповите мириата. Послѣ видѣхъ, како наченаха они⁶⁾ много да ся собирать на Плевень, убояхъ ся да ми не учинять някой зло.

И востанахъ отъ Плевень въ лѣто 1799 на декември мѣсеца и поидохъ на Никополь да преминемъ Дунаву и да поидемъ пакъ на Влашко. Ала Дунаву като беше замерзналъ и отъ две страни, та не можаше да се помине, за това сѣдехме у Никополи шесть дни. Послѣ чухме, како иди у Никополи Гявурь-Имамъ⁷⁾ и убояхсе, и много пари подадохъ⁸⁾ и принесоха ни на Дунаву. Ала сась каковъ страхъ! Проби ся ледо⁹⁾ и потъна единъ конь и удави ся. А ония коне¹⁰⁾ сверзаха и на ледо ги на дѣска привлякоха. И докле поидемъ на Зимничъ, хощемъ отъ студъ да помреми... Влашка земля гола, не познава ся ни путь, ни мѣсто... Шестъ часа естѣ, — едвамъ за три дни поидохме.

Въ лѣто 1800 паки ся подигна войска царская верхъ Пазванджия — Мурузь-бей¹¹⁾ Букурешкий изъ Влашко, а пашии¹²⁾ отъ Турско¹³⁾. Ала за каковая причина, да ви ска-

1) Притѣмнѣ. 2) Тѣхъ ли. 3) Този, онзи ли. 4) Възвърна се. 5) Вънъ изъ града. 6) Пазвантскитѣ хайдути. 7) Единъ отъ военачалницитѣ на Пазвантоглу. 8) За да ги пренесатъ. 9) Ледѣтъ. 10) Другитѣ. 11) Князь Морози. 12) Пашитѣ. 13) Главниятъ турски министъръ въ Цариградъ възложилъ на Морози да разбие Пазвантоглу, което Капитанъ-паша не можалъ да направи.